

Derimod vil jeg bede det højtærede Udvalg om at tage en anden Tanke under Overvejelse; og hvis det er foreneligt med denne Lov, da se at faa den gennemført. Det er maaste noget vanskeligt; thi Kirkeministeren holder jo paa „de fattiges Kasse“; men dersom det var muligt at faa noget gennemført, foreslaar jeg de Herrer at tænke paa en Udvidelse af Bestyrelsen for „de fattiges Kasse“, saaledes at den kan blive noget større og omfatte baade Mænd og Kvinder; samtidig burde der saa sættes visse Bestemmelser ind om Samarbejde mellem den frie Fattigkasses Bestyrelse og den anden Bestyrelse. Vi ville da have lovgivne Bestyrelser baade for „de fattiges Kasse“ og for Fattigvæsenet. Disse to lovgivne Bestyrelser kunde da samvirke til Gæld for Djemedet. Man vilde da have den store Fordel, at disse to Bestyrelser bestode i Kraft af Loven og v. re valgte dertil ved Tillid af samtlige Kommunens Beboere. Det Hverv, som disse Mennesker faa, faa de kun ifølge denne Lov og ved Ud nævnelse af Kommunalbestyrelsen, der atter i sit Flertal kun er valgt af en ringe Del af Sognet; hvormod der gennem den anden Fremgangsmaade staves en større Betryggelse for, at de trængende faa den humaniserende Hjælp, som de søge hos Fattigforstanderne for det almindelige Fattigvæsen, gennem den Tillid, som Beboerne have til de valgte, og de faa den i Kraft af Loven, ifølge hvilken de paagældende ere valgte med Ansvar i saa Henseende. Jeg siger, at den Bestemmelse, som her staar — jeg gentager det — vil svække i Stedet for at stærpe de af Kommunen valgte Sogneraadsmlemmer med Hensyn til deres Gerning for Fattigvæsenet. — Jeg skønner ikke rettere, end at Vædringsforslaget under Nr. 13 er overflødig. Jeg beder undskyld, men jeg kan ikke se, hvad der vindes ved den derved ansøgte Forbedring af Lovforslaget. Det er 2det Stykke af § 29, som skal udgaa. § 29 lyder saaledes: „Den, hvis Forhold ikke egner sig til Understøttelse i Hjemmet . . .“ I Vædringsforslaget staar: „Den, der efter sit Forhold ikke egner sig til Understøttelse i Hjemmet . . .“; men ellers er det i Virkeligheden ganske det samme, der staar begge Steder. Jeg holder for, at Lovforslagets Udtryk ere mere omfattende og langt mere betegnende for Stillingen end de ærede Medlemmers Udtryk. De henseende „Forhold“ kun til den enkelte Person, den, der der skal have Understøttelse, medens Lovforslaget retter Ordet „Forhold“ ej blot paa ham, men paa hans Omgivelser, og det sidste er rigtigt. Saaledes maa det forklares; thi ellers kan jeg ikke se, at denne Omskriv-

ning i mindste Maade er til nogen Nytte. I ethvert Fald skalde det glæde mig, om jeg blev bedre oplyst med Hensyn til Vædringsforslaget. — Hvad Vædringsforslagene under Nr. 14 og 15 angaar, da slutter jeg mig ganske til Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 15, at Ordene „i Reglen“ skulle udgaa medmindre da Ordene „i Reglen“ i Nummer 14 ikke skulle forstaaes saaledes, som de naturlig maa forstaaes efter Sprogbrugen. Forstaaes de nemlig saaledes, at et Par Høstefolk efter dette „i Reglen“ kunne hist og her, for længere Tid eller for Resten af deres Liv skilles ad, naar de komme indenfor Fattigvæsenets Dør, er jeg afgjort imod det. Skal det derimod forstaaes saaledes, at de kun kunne skilles ad rent midlertidigt paa Grund af Forholdene paa Anstalten, naar de ankomme, kan Stillingen være en anden; men det kan Ordet „i Reglen“ ikke betyde. Jaar det en Omskrivning, svarende til denne Opfattelse, tror jeg, at jeg tør give det højtærede Udvalgs Flertal Ret i, at der kan træffes Tilfælde, hvor de gamle kunne komme uden fornødent Varsko, og hvor man er nødt til for en Nat eller to at fjerne dem fra hinanden, idet man ikke endnu har faaet det indrettet ordentligt. Kunde det saa et ordentligt Udtryk i Vædringsforslaget Nr. 14, haaber jeg ogsaa, at maaste hele Udvalget kan tiltræde det, men da det ikke er Tilfældet nu, tillader jeg mig af mit ganske Hjerte at stemme imod Forslaget „i Reglen“ — man veed hvorfor. — Jeg skal henstille til det højtærede Udvalg, om dette „i Nødtilfælde“ er et betegnende Udtryk for, hvad de i Vædringen under Nr. 16 vilde have udtalt. Jeg nærer Haab om, at der kunde findes et andet Udtryk, som mere betegner, hvad jeg foreløbigt tror er tænkt ved dette Forslag. — Forslaget under Nr. 19 til 3dje Stykke i § 31 vil jeg gjerne bede ærede Medlemmer se paa. Der skal til 3dje Stykke i § 31 efter „m. m.“ tilføjes — jeg tør ikke opholde det høje Ting med at oplæse, hvorledes det saa vil komme til at se ud — men Lovforslagets Stykke er paa 4 Linier, og her er 7 Linier paa en halv Spalte, det vil altsaa blive cirka 4 Linier paa en hel Spalte, men i disse 8 Linier bliver de samme Ord „Reglementer“, „Bestyrelsens Myndighed overfor Lemmerne“, „Rettinger“, „Forpligtelser“, „Forplejning“, „disciplinære Straffebestemmelser“ gentagne 2 Gange. Det bliver efter min Formening et Monstrum af et Lovstykke, dersom vi føre det ind paa denne Maade. Det højtærede Udvalg har efter min Formening fuldstændig Ret i, hvad det vil ved Vædringsforslaget og det kan saa overordentlig let tydeliggøres. Disse Regle-